

Arrest

nr. 200 717 van 5 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Malinké te zijn en de Guineese nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van de wijk Ymbaya in de stad Conakry. U verklaart 18 jaar oud te zijn of te zijn geboren op 15 februari 1999.

Uw vader is een raadgever van de imams in de moskee van Ymbaya en was voorheen winkelluitbater.

Bij aanvang van het schooljaar 2014/2015 leerde u A. kennen tijdens herhalingslessen op school. U bouwde een vriendschap op met haar. Zij liet u kennis maken met het katholicisme en de kerk. Op kerstmis 2014 nam ze u voor het eerst mee naar de kerk van Ymbaya. U en A. waren vaak samen. Toen u op een vakantiedag terugkeerde naar huis, viel uw familie u aan. Ze hadden vernomen dat u af en toe naar de kerk ging en verboden u dit nog langer te doen. Ze zeiden u dat ze de Bijbel die A. u gegeven had, gevonden hadden op uw kamer. Uw familie sloeg u en verbood u A. nog langer te zien. De volgende dagen meed u A.. Na een tijdje begonnen jullie elkaar echter weer te zien, en werd alles weer als voordien. Bij het begin van september 2016 stond uw familie u op een voormiddag op te wachten bij buitenkomst van de kerk. Ze sloegen u en namen u mee in de auto, waarbij u uw voet/enkel verwondde. Uw vader scheurde uw geboorteakte voor uw gezicht en zei u dat ze u vandaag zouden doden. Bij thuiskomst sloegen ze u nog harder. Ze bonden u vast op een stoel en plaatsden u in de voorraadkamer die op slot werd gedaan. Omstreeks 19 uur, wanneer de hele familie samenkomt om te bidden, heeft uw kleine broer Al Hassan de deur van de voorraadkamer geopend en u geholpen te ontsnappen. U begon te lopen, op weg naar de gendarmerie van Imbaya. U wou er een klacht indienen tegen uw familie. U kreeg er echter geen gehoor. Daarop ging u naar de gendarmerie van Matoto maar ook daar verklaarden ze u gek omdat u een klacht wilde indienen tegen uw eigen familie. Hierna besloot u naar de familie van A. te stappen. Ze namen u mee naar Simbaya waar u op een onderduikadres kon verblijven. Twee weken later, op 5 oktober 2016, nam de moeder van A. u mee om foto's te nemen voor een paspoort. Ze zei u dat uw familie en de inwoners van uw wijk al tweemaal waren langsgekomen bij hun huis om hen te intimideren zodat ze uw verblijfplaats zouden geven. De dag daarop bracht ze u naar het bureau waar de paspoorten worden uitgegeven en daar maakte u kennis met mevrouw D., die u aan een paspoort hielp via een ouder dossier met dezelfde naam als u. U zei haar dat de geboortedatum niet klopte, maar zij zei u dat ze u niet aan een paspoort kon helpen met uw geboortedatum. Op 12 oktober bracht de moeder van A. u naar de ambassade van Frankrijk. Drie dagen later bracht ze u naar de luchthaven, waar u mevrouw D. opnieuw zag. Via de telefoon kon u afscheid nemen van A.. De vader van A. zei u over telefoon dat de situatie enkel erger geworden was en dat uw familie was binnen gevallen bij hen. Hij voegde toe dat hij een klacht zou indienen tegen uw ouders nadat u vertrokken bent. Mevrouw D. heeft u begeleid tijdens uw reis naar Frankrijk en België.

U heeft Guinée verlaten op 15 oktober 2016. U bent België binnengekomen op 30 november 2016 en vroeg een dag later asiel aan.

Na uw vertrek vernam u dat de familie van A. noodgedwongen is verhuisd naar de wijk Sonfanya.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een document van de politie in België met betrekking tot de diefstal van uw mobiele telefoon, een brief van abt Abbé Masson; brochures van Walcourt, Beauraing en de kerk in Florennes; en een klein medaillon.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden bekering tot het christendom en daaraan gekoppelde vrees voor vervolging.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 19 december 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde bekering naar het katholicisme.

Zo is het opmerkelijk dat u niet vertrouwd bent met de verschillende strekkingen binnen het christelijke geloof.

U geeft aan dat u zich wilt laten dopen en wilt bekeren tot het katholicisme (CGVS, p. 17). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft u éénmaal aangegeven katholiek te zijn, en éénmaal orthodox katholiek te zijn (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op de DVZ werd u toen reeds gevraagd wat het verschil is tussen deze twee. U gaf aan het niet te weten (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS beweert u dat u niet sprak over orthodox katholicisme en dat u het verschil ook niet kent (CGVS, p. 17). Gevraagd naar andere strekkingen van de christelijke godsdienst stelt u dat u namen hoorde maar niet weet wat ze willen zeggen (CGVS, p. 17).

Voorts moet worden opgemerkt dat uw kennis over de christelijke leer erg beperkt is. Indien u daadwerkelijk uw land zou zijn ontvlucht om in alle vrijheid het door u gekozen geloof te belijden mag toch worden verwacht dat u zich, zeker in de maanden waarin u reeds in België verblijft, meer zou hebben verdiept in de christelijke leer.

Zo is uw kennis van de katholieke feestdagen zo goed als onbestaande. Waar u zelf aangeeft dat u voor het eerst naar de kerk ging op kerstmis 2014, slaagt u er niet in te zeggen wat er op kerstmis gevierd wordt (CGVS, p. 13). U geeft slechts aan dat het een christelijke feestdag is. Gevraagd om andere christelijke feestdagen te noemen, stelt u dat er ook Pasen is (CGVS, p. 19). Gevraagd wat Pasen inhoudt, zegt u eveneens dat het een feest is, en dat het gelijkaardig is aan het feest na de ramadan (CGVS, p. 18). Gevraagd naar de achterliggende betekenis van Pasen en wat herdacht wordt op die dag, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Dat u niet in staat bent meer te vertellen over deze twee religieuze feestdagen is opmerkelijk, gezien ze beiden verwijzen naar mijlpalen in het leven van Jezus. Zo wordt op kerstmis de geboorte van Jezus gevierd en wordt op Pasen zijn herrijzenis herdacht. Uw gebrek aan kennis over de christelijke feestdagen doet sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden geloofsovertuiging.

U verklaart dat u een Bijbel kreeg van A. opdat u het boek zou lezen. Gevraagd of u enige kennis heeft van de Bijbel stelt u dat u niet veel weet en de inhoud niet kent (CGVS, p. 18). U weet niet welke verschillende delen de Bijbel kent (CGVS, p. 20). Gevraagd of u gehoord heeft van de tien geboden, zegt u het niet te kennen (CGVS, p. 18). Er wordt u vervolgens uitgelegd dat er tien geboden zijn in de christelijke leer. U herhaalt nogmaals dat u het niet weet (CGVS, p. 18). Ook kent u geen enkele parabel uit de Bijbel (CGVS, p. 18). U slaagt er wel in correct uw kruisteken te maken maar wat het kruisteken betekent weet u niet. Wanneer u gevraagd wordt wanneer de dood van Jezus herdacht wordt, moet u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Gevraagd hoe de dood van Jezus herdacht wordt tijdens de misvieringen, geeft u aan dat het gebeurt door middel van brood en wijn. U vertelt dat het een traditie is van Jezus zelf. Hij verzamelde zijn getrouwen en gaf brood als teken van zijn lichaam en wijn als teken van zijn bloed (CGVS, p. 19). Wanneer Jezus dit deed, weet u echter niet. Erop gewezen dat deze gebeurtenis plaatsvond op een symbolisch moment in het leven van Jezus, geeft u opnieuw aan het niet te weten. U voegt toe dat u nog maar net gestart bent met het aanleren van de religie (CGVS, p. 19). Nochtans beweert u Guinee te zijn ontvlucht omwille van uw nieuwe geloofsovertuiging. Dat u reeds van voor uw vlucht in oktober 2016 bezig zou zijn zich te verdiepen in de christelijke leer, maar geen kennis heeft van de Bijbel, van het laatste avondmaal of de 12 geboden is opmerkelijk. Dit gegeven ondergraaft de geloofwaardigheid van uw gewijzigde geloofsovertuiging verder.

Ook over de apostelen, de metgezellen van Jezus, heeft u bijster weinig kennis. Gevraagd of u de apostelen kent, stelt u van niet (CGVS, p. 18). Gevraagd of u weet wat een apostel is, antwoordt u dat het de mensen met Jezus zijn (CGVS, p. 18). U stelt echter dat u niets over hen weet. Gevraagd of u de naam kent van één of een aantal apostelen, zegt u tevens van niet (CGVS, p. 19). Nochtans zijn de apostelen centrale figuren in de christelijke leer. Jezus zond zijn metgezellen uit om de boodschap van de christelijke leer te verkondigen. Vier van hen zijn evangelisten en hun geschriften over de geboorte, het doen en laten, de vrijwillige dood en de opstanden van Jezus zijn opgenomen onder de Evangeliën in de Bijbel. Dat u er niet in slaagt meer te vertellen over de metgezellen van Jezus, noch in staat bent om één enkele naam van een apostel te noemen, plaatst de geloofwaardigheid van uw nieuwe geloofsovertuiging verder op de helling. Uw beperkte kennis van de katholieke godsdienst mag verbazen gezien u wel aangeeft in het proces naar uw doopsel te zijn. U geeft zelf aan dat dit proces erin bestaat de godsdienst te leren kennen. U legt in dit verband ook een brief voor van de hand van abt Masson. U vertelt dat het doopsel niet zomaar gebeurt, maar dat er een voorgeschreven procedure is. Eerst moet men het katholicisme leren kennen en daarna kan men beslissen zich te laten dopen (CGVS, p. 5). Gevraagd of u bezig bent te leren over het katholicisme en hoe u dit doet, stelt u dat ze u onderwijzen (CGVS, p. 17). U vertelt dat ze u geleerd hebben dat Jezus het kind van God is en dat hij zich heeft opgeofferd voor de anderen (CGVS, p. 17).

U geeft aan dat u deze zaken leert van abt Masson. Gevraagd hoeveel malen jullie elkaar al ontmoet hebben voor deze lessen, stelt u meer dan twee keer. Gevraagd duidelijker te zijn, stelt u dat u denkt dat het drie keer is (CGVS, p. 18). U vertelt dat u naar Beauraign en naar Walcourt ging met hem (CGVS, p. 18).

Gewezen op uw beperkte kennis stelt u dat u geen cursussen volgde in Guinee en dat u pas in België begonnen bent zich te verdiepen in de religie (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u in Guinee niet geprobeerd heeft meer te weten te komen over het katholicisme, stelt u louter dat u het niet deed. Nogmaals gevraagd of daar een reden voor is, stelt u dat u schrik had van uw ouders (CGVS, p. 20). Gewezen op het feit dat u ook reeds een aantal maanden in België verblijft, verwijst u naar het feit dat u bent overgeplaatst van één centrum naar een ander (CGVS, p. 20). Gevraagd of u zich voorheen reeds verdiepte in de katholieke religie, stelt u dat u naar de kerk ging in de periode dat u in Neder-Over-Heembeek verbleef, maar dat de kerk in Florennes verder van het centrum ligt (CGVS, p. 18). Er dient echter te worden opgemerkt dat men zich ook op andere manier dan door middel van kerkbezoeken kan verdiepen in de religie. Uw beperkte kennis doet vermoeden dat u dit niet gedaan heeft.

Hoewel u er in zekere zin in slaagt te verwoorden wat u in de katholieke godsdienst aanspreekt, slaagt u er niet in te verwoorden om welke redenen u de islam heeft afgelegd. Hiernaar gevraagd, stelt u dat u meeging met A. naar de kerk en leerde dat het katholieke geloof voor sympathie en medelijden staat (CGVS, p. 17). Gevraagd wanneer u eraan begon te denken om de islam te verlaten, stelt u dat het doorheen de tijd gebeurde. U verwijst naar een gebed enkele dagen voor de aanvang van de ramadan in 2015. U was ontroerd dat er in de kerk gebeden werd voor de mannen en vrouwen die gedurende de ramadan zouden vasten (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd wat de redenen waren waarom u de islam heeft afgelegd, verwijst u opnieuw naar het gebed voor de aanvang van de ramadan in 2015 en op zaken die u aanspreken in de christelijke leer, maar geeft u niet aan welke zaken u ertoe brachten de islam te verlaten (CGVS, p. 17). U slaagt er niet in uit te leggen waarom u de islam wou verlaten om toe te treden tot het christendom.

Gezien het voorgaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw (intentie tot) bekering tot het Christendom. Daaruit volgt dat evenmin aannemelijk is dat u omwille daarvan zou vervolgd zijn in Guinee. Uw verklaringen over deze vervolgingsfeiten komen op zich niet overtuigend over.

Zo kunnen uw verklaringen over uw ontsnapping uit de opslagplaats waar u was opgesloten in uw huis niet overtuigen.

U verklaart dat uw ouders u en A. stonden op te wachten in september 2016 aan de kerk. Toen u er buitenkwam met A., hield uw familie u tegen en sloegen ze u. Ze bonden uw handen vast en gooiden u in de auto. Toen ze de deur van de auto dichtdeden, zat uw voet klem tussen de deuren raakte uw voet gewond (CGVS, p. 8). Vervolgens haalde uw vader uw geboortekakte tevoorschijn en scheurde hij deze voor uw ogen (CGVS, p. 8). Hij zei dat ze u die dag nog zouden doden (CGVS, p. 8). U riep dat u niet wilde gedood worden, waarop u nog harder geslagen werd (CGVS, p. 8). Thuis aangekomen sloegen ze u opnieuw. U geeft aan dat u werd geslagen tot het moment dat u dacht dat u zou doodgaan (CGVS, p. 8). Ze maakten u goed vast en plaatsten u in de voorraadkamer, waar u de dag doorbracht (CGVS, p. 8). Tijdens het avondgebed om 19 uur kwam uw kleine broer Al Hassan de deur openen. Hij heeft het koord losgemaakt en zei u te vluchten (CGVS, p. 8).

Gevraagd hoe het komt dat uw kleine broer niet aan het bidden was met de anderen van uw familie, daar u voorheen ook reeds verklaarde dat het gebed van 19 uur een familiemoment was, stelt u dat u het niet weet maar dat hij de deur kwam opendoen (CGVS, p. 8 en p. 14). Geconfronteerd met de schijnbare tegenstelling dat het gebed van 19 uur een familiemoment is waarbij iedereen aanwezig moet zijn, maar uw kleine broer er toch in slaagt om u tijdens dat gebed te helpen ontsnappen, zegt u dat iedereen aanwezig moet zijn dan. U weet echter niet of hij aanwezig was op het moment dat iedereen bad (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe u weg geraakte uit uw huis nadat u was losgemaakt, stelt u dat uw huis twee deuren telt. De deur aan de achterkant wordt gebruikt door de jongeren, de ouderen gaan via de hoofdingang (CGVS, p. 14). Er wordt gebeden naast de hoofdingang. U verklaart dat u langs de achterdeur het huis verlaten heeft (CGVS, p. 14). Gewezen op het feit dat u eerder verklaarde dat u geslagen werd, zelfs tot op het moment dat u dacht dat u het zou begeven, en gevraagd of het dan nog mogelijk was voor u om te vluchten, stelt u dat u na die slagen ongeveer een hele dag doorbracht in de voorraadkamer (CGVS, p. 14). Gesteld dat zeven uren niet zo'n lange tijd zijn om volledig te herstellen van de slagen, zegt u dat u gevlucht bent en gelopen heeft (CGVS, p. 14).

U vertelt dat men opnieuw krachten vindt op zo'n moment (CGVS, p. 14). Gewezen op de wonde die u opliep op uw voet, corrigeert u dat het gaat over uw hiel of onderbeen (CGVS, p. 14). Toch is het opmerkelijk dat wanneer u gewond bent aan uw hiel u in staat bent het huis al lopend te verlaten. U herhaalt slechts dat u gewond was maar dat u liep (CGVS, p. 14).

Voorts verklaart u dat u het voor u niet mogelijk is om terug te keren naar Guinee omdat uw familie u zou doden.

Gevraagd om welke redenen u denkt dat u familie u zou doden, reageert u dat ze u zoeken (CGVS, p. 16). Dat uw familie u zou zoeken betekent echter nog niet meteen dat ze u zouden doden. U verklaart evenwel dat ze u willen pijn doen en doden en dat dit ook de reden was waarom ze u hadden vastgebonden (CGVS, p. 16). Gevraagd om welke redenen uw familie u dan niet meteen hadden gedood toen ze u in handen hadden, stelt u dat u niet weet waarom ze dit niet deden (CGVS, p. 16). Ze bonden u vast en verstopten u. U geeft aan dat ze misschien wilden wachten tot de nacht viel (CGVS, p. 16).

Verder blijft u vaag over de gebeurtenissen die aan de basis liggen van de verhuis van A. en haar familie.

U verklaart dat A. u verteld heeft dat haar familie is verhuisd omwille van uw familie (CGVS, p. 6). U legt uit dat u op de dag van uw vertrek uit Guinee telefoneerde met de vader van A. en dat hij zei dat ze bedreigingen kregen (CGVS, p. 6). Gevraagd wat er na uw vertrek uit Guinee nog gebeurd is, zegt u dat ze verplicht werden te vertrekken uit hun wijk omdat uw familie hen bedreigde (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd wat er dan precies gebeurde na uw vertrek waardoor ze moesten verhuizen, stelt u dat A. u enkel zei dat de druk enorm was (CGVS, p. 6). Dat u er niet in slaagt duidelijkheid te scheppen over wat er precies gebeurd is tussen uw familie en de familie van A. en wat de redenen voor de verhuis van A. zijn, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook het gebrek aan initiatief van uw kant om een oplossing te vinden voor uw problemen met uw familie is weinig geloofwaardig.

Gevraagd of u voorheen gedacht heeft aan de mogelijke reacties van uw ouders en familie, stelt u dat u er over sprak met A.. U vertelt dat u niet van godsdienst wilde veranderen. U zei aan A. dat u graag haar religie wilde volgen maar dat u schrik had voor de reactie van uw ouders. Zonder die schrik zou u bekeerd zijn (CGVS, p. 14). Gevraagd of u voorheen met uw ouders over bekering gesproken had, stelt u van niet. U verklaart dat als u hierover had gesproken met uw ouders, u niet tot op het CGVS was geraakt (CGVS, p. 14). Gevraagd of u voor uw problemen ooit over het veranderen van godsdienst had gesproken, geeft u opnieuw aan dat u het niet deed (CGVS, p. 14). Ook nadat u een eerste keer was geslagen door uw ouders omwille van uw contact met A. en uw interesse in de katholieke kerk in maart 2015 heeft u niet getracht een oplossing te vinden met uw familie (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat u hier niet meer met hen over sprak, zegt u simpelweg dat het bij jullie niet zo gebeurt (CGVS, p. 14). Gevraagd of u misschien met de wijkverantwoordelijke (chef de quartier) gepraat heeft om een oplossing te vinden voor uw problemen, geeft u wederom aan dat dit niet gebeurt bij jullie (CGVS, p. 14).

Volgens onze informatie bestaat er in Guinee een grote religieuze tolerantie tussen de verschillende religies (COI Focus Guinee – La situation religieuse, toegevoegd aan administratief dossier).

Zo komen verschillende religieuze gemeenschappen samen tijdens bijvoorbeeld huwelijken of begrafenissen; worden zowel islamitische als christelijke feestdagen gevierd in het land; kunnen leden van eenzelfde familie een verschillende religieuze overtuiging hebben; en komen ook gemengde huwelijken frequent voor (COI Focus Guinee – La situation religieuse, toegevoegd aan administratief dossier). Wanneer men u hiernaar vraagt stelt u echter dat u nooit van gemengde huwelijken hebt gehoord (CGVS, p. 17).

Bovendien vormt bekering over het algemeen geen probleem (COI Focus Guinee – La situation religieuse, toegevoegd aan administratief dossier). Gevraagd te verklaren waarom een eventuele bekering bij u wel tot problemen leidde, stelt u dat u nooit iemand zag die zich bekeerde van de islam naar het katholicisme (CGVS, p. 17).

U zegt dat er tussen de religies geen wroeging of haat bestaat. Maar dat uw vader een raadgever van de imam van de moskee is en dat hij heel traditioneel is (CGVS, p. 17). U gaf eerder aan dat u twee gendarmeries bezocht en zei dat u klacht wou indien bij uw ouders, maar dat ze u niet wilden helpen omdat ze dit een privé zaak vonden (CGVS, p. 9). Gevraagd of u nog pogingen ondernomen heeft om bescherming te vragen bij de autoriteiten, stelt u dat u niet meer verder gegaan bent (CGVS, p. 17). U verklaart dat u niet werd geholpen in Ymbaya en Matoto (CGVS, p. 17). Hoewel uit de informatie waarover het CGVS blijkt dat een bekering inderdaad kan leiden tot een uitstoting van de familie of gemeenschap, blijkt tevens dat bekeerlingen beschermd worden door de autoriteiten. Zo probeerde de imam van het dorp Forecariah zijn zoon in brand te steken omwille van zijn bekering, maar werd zijn zoon gered door de politie van de prefectuur en verloor de vader zijn statuut van imam ('COI Focus Guinee – La situation religieuse', toegevoegd aan administratief dossier).

Het maatschappelijk kader dat in uw verklaringen naar voor komt strookt aldus niet met de realiteit, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. U beschikt bovendien niet over documenten die uw bovenstaande verklaringen kunnen staven.

U heeft geen documenten van de gendarmeries in Ymbaya of Matoto. Gevraagd of u een klacht neerlegde bij de gendarmerie van Ymbaya of Matoto, stelt u dat ze u eerst vroegen waarom u was gekomen. Nadat u had uitgelegd wat er gebeurd was, zeiden ze dat u gek was en dat het niet gebeurt in Guinee dat een zoon een klacht indient tegen zijn ouders (CGVS, p. 15). Gevraagd of het mogelijk was een klacht in te dienen, zegt u van niet (CGVS, p. 15). U verklaart dat de familie van A. wel een klacht indiende tegen uw familie, maar ook hier heeft u geen document van (CGVS, p. 15). Gevraagd of er een mogelijkheid was om dit document te bekomen via post of via mail, zegt u van niet. U verklaart dat u sinds maart 2017 niet meer in contact bent met hen omdat uw telefoon toen gestolen werd (CGVS, p. 15). U legt een attest van de politie voor in verband met uw gestolen telefoon. Gevraagd waarom u het document niet op voorhand vroeg, zegt u dat u er niet aan dacht. Nochtans werd u op de DVZ duidelijk gevraagd naar documenten die relevant zijn binnen uw asielaanvraag, en mag dus wel verwacht worden dat als er een klacht wordt ingediend tegen uw familie wegens uw vermeende problemen, u er alles aan doet om dit document te kunnen voorleggen in het kader van uw asielaanvraag. Uw interview op de DVZ was op 31 januari 2017, wat u dus nog ruim de tijd bood om naar A. te bellen en het document op te vragen. U reageert dat u dacht dat het enkel om identiteitsdocumenten ging (CGVS, p. 15). Deze verklaring is echter niet afdoende.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen bekering van de islam naar het christendom, noch aan de door u daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Gezien de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt kunnen zij geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De brief van de politie vormt een bewijs van het feit dat uw telefoon gestolen werd, maar is geen verschoning voor uw gebrekkige verklaringen in verband met uw bekering en uw ongelooftwaardige verklaringen omtrent uw voorgehouden problemen in Guinee.

Wat betreft de brief van abt Abbé Masson dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaart deze man twee tot drie keer ontmoet te hebben in de maanden februari en maart 2017 (CGVS, p. 5 en p. 18). U zegt dat deze ontmoetingen ongeveer één uurtje duurden. U voegt wel toe dat jullie elkaar langer zagen wanneer jullie een bezoek brachten aan Beauraing (CGVS, p. 18). Abt Masson verduidelijkt in de brief verder niets over deze ontmoetingen, maar stelt vaagweg dat u een grote maturiteit tentoonspreidt in het proces naar het doopsel. Deze brief kan dan ook bezwarend gezien worden als een herstellend element voor uw gebrekkige verklaringen.

De brochures van Walcourt, Beauraing en de kerk in Florennes en de verschillende gebedsbrochures hebben geen betrekking op uw persoon, en zijn aldus niet in staat bovenstaande vaststellingen in een ander licht te plaatsen. Het medaillon dat u neerlegt kan dit evenmin.

U komt daarnaast evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 oktober 2017 een schending aan van "artikel 1, §A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

In geval van terugkeer stelt verzoeker te vrezen om slachtoffer van mishandelingen te worden door zijn gezin omwille van zijn bekering naar katholicisme. Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen overeenkomstig zijn met de informatie van het administratief dossier.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest n° 69 660 van 8 oktober 2011) en stelt dat verzoeker geen bescherming kan krijgen van de autoriteiten omdat deze niet tussenkomen in dergelijke familiale zaken.

Hij voegt eraan toe dat de motivering van het CGVS onvoldoende is om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker in vraag te stellen en stelt dat, indien de Raad zou besluiten dat er twijfel is, het principe van de voordeel van de twijfel dient toegepast te worden. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker voert aan dat hij een kwetsbaar profiel heeft.

Verzoeker stelt voorts nog algemeen: "De motivering van de bestreden beslissing rust echter op een appreciatiefout. Verzoeker dient door België beschermd te worden. Voorts, als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om na te komen of de verzoeker bescherming zou moeten krijgen, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhult. In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoeker. De verwerende partij heeft geen aandacht aan alle verklaringen van de verzoeker en beschikbare informatie besteden."

Verzoeker voert aan een oprechte inspanning te hebben geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en herhaalt dat hem het voordeel van de twijfel dient worden toegekend. Het verzoekschrift betoogt verder dat zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Guinee.

Het verzoekschrift haalt aan dat er rekening dient gehouden te worden met "artikel 48/7". "Het is duidelijk dat verzoeker zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend en de verklaringen van verzoeker zowel tijdens het eerste interview bij DVZ als bij het gehoor bij het CGVS samenhangend en zonder tegenstrijdigheden zijn geweest. Dus dient het artikel 48/7 in de zaak van Mijnheer T. toegepast worden."

Het verzoekschrift vraagt dat, in het geval de Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, *“hem de subsidiaire bescherming wordt herkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, van de wet van 15 december 1980.”*

Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van *“artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”*

Verzoeker stelt dat verweerder zich in de beslissing baseert op het verslag *“COI FOCUS. Guinée. La situation religieuse”*. Het verzoekschrift voert aan dat de COI Focus het artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 schendt. Verzoeker stelt dat volgens het artikel 26 van het K.B. van 11 juli 2003 het volgende geldt: *“De Commissaris-generaal kan zich, in zijn beslissing, baseren op informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of instelling om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan. De redenen waarom deze persoon of deze instelling werd gecontacteerd alsook de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid te veronderstellen, moeten uit het administratieve dossier blijken. Van de telefonisch verkregen informatie moet een schriftelijk verslag worden opgemaakt dat de naam van de telefonisch gecontacteerde persoon, zijn contactgegevens, een beknopte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie en de datum van het telefoongesprek vermeldt. Het schriftelijke verslag moet ook een overzicht van de relevante vragen bevatten en de relevante antwoorden, zonder echter exhaustief te zijn. Wanneer de informatie wordt verkregen via e-mail, moeten de e-mails in schriftelijke vorm in het administratieve dossier worden opgenomen met de naam van de gecontacteerde persoon, de contactgegevens en de datum van de e-mails, alsook de relevante vragen en de relevante antwoorden. De activiteiten of de functie van de gecontacteerde persoon moeten beknopt in het administratieve dossier worden beschreven als ze niet direct uit het e-mailverkeer blijken.”*

Dit artikel maakt het mogelijk dat asielaanvrager en de Raad de juistheid van de informatie van het CGVS kunnen verifiëren.

Verzoeker stelt dat volgende bronnen niet vermeld werden: *“Voetnoot 64: Archevé catholique de Conakry, entretien, Conakry, 3/11/2011”*; *“Voetnoot 65: Echechevé anglican, entretien, Conakry, 4/11/2011”*; *“Voetnoot 66: Pasteur d'une mission évangélique, entretien, Conakry, 12/11/2011”*.

Het verzoekschrift voert aan dat er geen informatie over de identiteit van deze personen, de plaats waar ze werken, hun contactgegevens, is. *“Er is geen enkele overzicht van de relevante vragen en de relevante antwoorden.”*

Volgens verzoeker is het recht op verdediging en het recht op tegenspraak. *“De verzoeker is niet in staat om de informatie van de verwerende partij - die belangrijk zijn in casu en die werden weerlegd door objectieve informatie hieronder - te verifiëren.”*

Verzoeker verwijst in deze naar het advies van de Raad van State 34745/4 van 2 april 2003 inzake inlichtingen die telefonisch of elektronisch worden verkregen (zie arresten RvS van 10 november 2015, nrs.X en X).

Het verzoekschrift voert in een derde middel een schending aan van *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald. de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest"), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”*.

Verzoeker benadrukt zijn relaas op zeer spontane en gedetailleerde wijze te hebben afgelegd, voert aan veel documenten te hebben voorgelegd en stelt dat zijn relaas overeenstemt met de algemene informatie.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker meer dan 18 jaar is oud, preciseert het verzoekschrift dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij betwist en volhardt in zijn verklaringen dat hij op 15 februari 1999 geboren is. Dienaangaande stelt verzoeker nog het volgende: *“Eerst wil graag benadrukken op het feit dat DVZ en CGVS van mening zijn dat hij in 1990 geboren is, wat het helemaal niet correct is. Inderdaad, werd zijn bijlage 26 dienovereenkomstig gewijzigd door DVZ. Op CGVS werd hem verteld dat : "Dat is inderdaad de geboortedatum die u ons aangaf eerst, maar nada een leeftijdstest werd afgenomen bleek dit niet het geval te zijn, u blijkt 9 jaar ouder dan u had aangegeven." Nochtans, heeft de verzoeker verteld dat hij op 1999 werd geboren en uit de leeftijdstest blijkt dat hij 20,6 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2 jaar.*

Het is een feit dat deze examens niet volledig betrouwbaar zijn en dat fouten mogelijk zijn. In casu, is de jonge leeftijd van de verzoeker duidelijk (minderjarige of jonge meerderjarige : 20,6 - 2 = 18,6 op het ogenblik van de test). Met dit verband zijn de nationale asielinstanties niet bevoegd om over leeftijd van een asielzoeker uit te spreken maar de jonge leeftijd van een asielaanvrager dient in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de verklaringen van de verzoeker. In casu, wordt geen rekening met de jonge leeftijd van Meneer T. gehouden in de bestreden beslissing. De verzoeker was waarschijnlijk minderjarige op het moment van zijn aangehaalde asielmotieven.”.

Wat betreft de niet-begeleide minderjarige asielzoekers, stelt het verzoekschrift dat het voordeel van twijfel ruim moet worden geïnterpreteerd.

Verzoeker wijst erop “dat de wederpartij geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij (op het ogenblik van het gehoor) in het begin van zijn bekering was. In zijn land van herkomst, had hij geen vrijheid omwille van de druk van zijn gezin. Het was bijgevolg niet mogelijk voor hem tijd voor zijn bekering te besteden. Sedert zijn aankomst in België, is de verzoeker vrij zijn godsdienst uit te oefenen. De opleiding voor een bekering is heel lang zoals op te maken is uit de administratief dossier : “A la question de savoir quel est le délai entre la décision de conversion et le baptême, il affirme que la catéchèse amenant au baptême chrétien est longue et peut prendre de trois à quatre ans dans sa paroisse.” Nu, volgt de verzoeker lessen 2 tot 3 keer per maand om katholicisme te leren kennen.”.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden, benadrukt verzoeker dat hij onder druk gezet was bij de DVZ. *“Hij is verplicht geweest om aan de vraag “welke strekking in het christelijke geloof ?” te beantwoorden. Hij heeft dus een antwoord geven zonder na te denken.”*

Verzoeker herneemt dat zijn gezin heel traditioneel is en zijn vader raadgever voor imams is. Verzoeker verwijst naar *“DREUZ.INFO, « Guinée : Pour avoir quitté l'islam au profit du christianisme, un jeune lynché sous les ordres de son Père ». 16 octobre 2015, <https://www.dreuz.info/2015/10/16/quinee-pour-avoir-quitte-lislam-au-profit-du-christianisme-un-jeune-lynche-sous-les-ordres-de-son-pere/>.”.*

Verzoeker stelt verder dat verzoeker geen bescherming kan krijgen van de autoriteiten in Guinee, gezien de situatie met justitie. Hij stelt vast dat er geen informatie over justitie in het administratief dossier aanwezig is en haalt een rapport van FIDH aan.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad *“betreffend Guinese met zelf problemen : arresten n° X dd. 8/10/2011 ; n° X dd. 22/03/2012 ; n° X dd. 24/04/2012 ; n° X dd. 12/06/2012 ; n° X dd. 20/07/2012.”.*

Verzoeker herneemt andermaal zijn relaas: *“Het gezin van Agnes werd bedreigd door verzoekers gezin. Ze zijn twee keren gekomen om naar verzoeker te vragen. Na zijn aankomst in België zijn ze verschillende keren gekomen. Nu heeft verzoeker geen meer contact met het gezin van Agnes maar hij zal naar hun contactgegevens proberen te zoeken.”*

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielaanvraag als geloofwaardig beschouwd wordt door de Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Het verzoekschrift stelt verder dat de argumentatie en redenering van verweerder niet overtuigend is en de bestreden beslissing niet voldoende is gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

Bijgevolg, meent verzoeker dat de beslissing van CGVS niet voldoende en niet adequaat gemotiveerd is.

In hoofddeel wordt gevraagd *“de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen, In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker toe te kennen, In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren*

Alsook hem het voordeel van het tweede lijnsrechtsbijstand te verlenen en verzoeker vrij te stellen de kosten van de procedure te verdragen”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “*DREUZ.INFO, « Guinée : Pour avoir quitté l'islam au profit du christianisme, un jeune lynché sous les ordres de son Père »*. 16 octobre 2015, <https://www.dreuz.info/2015/10/16/quinee-pour-avoir-quitte-lislam-au-profit-du-christianisme-un-jeune-lynche-sous-les-ordres-de-son-pere/>.”

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omdat hij er door zijn familie wordt vervolgd omwille van zijn bekering naar het katholicisme.

2.4.2. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 8 december 2016. Verzoeker verklaart te zijn geboren op 15 februari 1999 en dus 17 jaar op het ogenblik van het medisch onderzoek, terwijl medisch vastgesteld werd dat hij ouder is dan de opgegeven leeftijd is (zie administratief dossier). Zoals de bestreden beslissing het stelt “*u blijkt 9 jaar ouder dan u had aangegeven.*” *Nochtans, heeft de verzoeker verteld dat hij op 1999 werd geboren en uit de leeftijdstest blijkt dat hij 20,6 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2 jaar. Het is een feit dat deze examens niet volledig betrouwbaar zijn en dat fouten mogelijk zijn.*

De Raad wijst er op dat verzoeker uit een bemiddeld gezin komt en naar school is geweest. Zijn vader had een winkel en verzoeker ging naar school en had voldoende bewegingsvrijheid om meisjes (van een andere godsdienst) te ontmoeten. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker nog steeds zijn identiteit niet naar behoren kan aantonen terwijl hij wel over identiteitsdocumenten beschikte (zie paspoort).

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker volgens dit paspoort geboren is in 1990 en dus zoals het CGVS het stelt 9 jaar ouder is. Er kan ook niet ingezien worden waarom de Raad aan de authenticiteit van dit paspoort zou twijfelen nu het voorgelegd werd aan een ambassade. Verzoeker faalt op dit punt in zijn medewerkingsplicht.

Hoe dan ook waar het verzoekschrift aanvoert dat medische tests niet steeds de nodige accuraatheid aan de dag leggen, kan uit het administratief dossier blijken dat wel degelijk rekening werd gehouden met de marge van verzoekers leeftijd, *in casu* een standaarddeviatie van twee jaar. Uit het CGVS-verslag blijkt dat de vragen die verzoeker gesteld werden klaar en eenvoudig waren zodat een jong volwassene hierop gemakkelijk moet kunnen antwoorden. Bovendien werd hem de kans geboden zijn relaas op zijn eigen wijze te vertellen en werden open vragen gesteld waar hij de vrijheid kreeg alle nuttige informatie te geven. Ook op het einde van het CGVS-gehoor kon verzoeker nog alle toevoegingen of rechtzettingen melden die hij wenste.

2.4.3. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers beweerde (intentie tot) bekering naar het katholicisme, nu zijn kennis van de christelijke leer onaannemelijk ontoereikend is. Zo kent verzoeker de meest elementaire katholieke feesten niet terwijl verwacht kan worden dat verzoeker, indien hij zich wilde bekeren, deelgenomen heeft op deze feestdagen. Zo weet verzoeker onder meer niet wat er op Kerstmis en Pasen gevierd wordt en voorts kent hij de delen van de Bijbel niet, kent hij de tien geboden niet, weet hij niet wanneer de dood van Jezus herdacht wordt en weet hij niets over de apostelen (CGVS-verslag, p. 18-20). Dat verzoeker, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van zijn nieuwe geloofsovertuiging, er zelfs niet in slaagt enige elementaire kennis aangaande de christelijke leer aan de dag te leggen, toont slechts aan dat verzoekers beweringen aangaande zijn bekering naar het katholicisme onwaarachtig zijn. Immers een bekering vereist een meer dan gewone belangstelling en een doorgedreven wil te veranderen. Dit kan in het geheel niet blijken, wel integendeel.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker zich in het begin van zijn bekering bevond en dat hij in Guinee geen cursussen had gevolgd, kan slechts vastgesteld worden dat dit verzoekers wil tot bekeren en zijn belangstelling voor het katholicisme in Guinee, ondergraaft. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker op het moment van zijn gehoor reeds een half jaar in België verbleef – een periode waarin de christelijke feestdagen Kerstmis en Pasen overigens gevierd werden (binnenkomst in België op 30 november 2017, gehoor op 22 mei 2017) – en dat redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoeker op die tijd de basis van de christelijke leer zou kennen, *quod non*. Dit klemmt te meer nu verzoeker aangaf proces ter voorbereiding op zijn doopsel reeds te hebben opgestart (CGVS-verslag, p. 5). Dat de opleiding tot bekering heel lang duurt, zoals wordt aangevoerd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers kennis over het christendom onaannemelijk ontoereikend is. Bovendien blijkt verzoeker zelfs niet te weten tot welke strekking hij zich zou bekeren (CGVS-verslag, p. 17). Verzoekers onwetendheid kan slechts van een desinteresse in de christelijke leer getuigen.

2.4.4. Verzoekers (intentie tot) bekering wordt verder ondergraven nu hij niet aannemelijk kan maken waarom hij de Islam zou hebben afgelegd. Herhaaldelijk gevraagd naar de redenen waarom verzoeker de Islam wou afleggen, antwoordde verzoeker steeds ontwijkend: *“In het begin dacht ik er niet aan, maar nadat ik meer meeging met Agnes, dat ik meeging met haar naar daar, dan begreep ik dat de katholieke religie, het is een religie - het is een sympathie en medelijden - een religie van het spreken en van woorden”, “ik zei het hier, naargelang de tijd, ik apprecieerde het discours en ik wil zeggen dat enkele dagen voor de maand van de ramadan van 2015 ik heb ze een gebed horen doen voor de moslims in de ramadan”* en *“In de katholieke religie heb ik gezien in die gebeden dat ze baden voor de armen, voor de gevangenen, voor de zieken, zelfs voor de mensen van andere religie - daarom heb ik gezegd en gedacht, ik heb geconcludeerd dat de religie van katholieke ene religie is medelijden, daarom heb ik het geapprecieerd”* (CGVS-verslag, p. 17). Dat verzoeker niet kan duiden waarom hij de Islam zou afleggen, doet afbreuk aan zijn beweerde intentie tot bekering naar het katholicisme.

2.4.5. Aldus hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde bekering tot het katholicisme. De vermeende vervolgingsdaden omwille van verzoekers (ongeloofwaardig bevonden) geloofsovertuiging hebben derhalve geen grond.

2.4.6. Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat, ook indien verzoekers asielrelaas zou gevolgd worden, *-quod in casu non-* dit asielrelaas evenmin aannemelijk is, nu (i) verzoeker ongerijmde verklaringen aflegt aangaande zijn voorgehouden ontsnapping uit de opslagplaats in zijn huis.

Zo kan niet worden ingezien dat verzoekers kleine broer de deur voor hem kwam openen om 19 uur, nu verzoeker verklaarde dat het gebed van 19 uur een essentieel familiemoment uitmaakte (CGVS-verslag, p. 8, p. 14). Evenmin valt te rijmen dat hij kon wegllopen wanneer hij beweerdelijk geslagen werd – zelfs tot op het moment dat hij dacht dat hij het zou begeven – en gewond was aan zijn voet (CGVS-verslag, p. 14); (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn familie hem werkelijk wilde doden (CGVS-verslag, p. 16); (iii) verzoeker vaag blijft over wat er precies gebeurd is tussen zijn familie en de familie van A., alsook over de redenen die aan de basis liggen van de verhuis van A. en haar familie (CGVS-verslag, p. 6); (iv) verzoeker stelde dat hij zowel op de gendarmerie van Ymbaya als die van Matoto niet geholpen werd toen hij klacht wou indienen (CGVS-verslag, p. 15), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat, hoewel een bekering inderdaad kan leiden tot uitstoting van de familie of gemeenschap, bekeerlingen beschermd worden door de autoriteiten (COI Focus “*Guinee. La situation religieuse*” van 29 september 2016, p. 14).

2.4.7. Ten slotte kan uit de informatie in het administratief dossier blijken dat er in Guinee een grote religieuze tolerantie bestaat tussen de verschillende religies. Het artikel neergelegd bij verzoeker van de website “*dreuz.info*”, dat schrijft over een jonge man die werd vermoord omdat hij de Islam wou afleggen en zich bekeren naar het Christendom, kan bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Immers de Raad benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden en de waarachtigheid verzoekers bekering kan geloofd worden omwille van het gemis aan kennis en dus aan belangstelling van verzoeker maar ook omdat de beweerd mishandeling door zijn familie omwille van deze wil tot bekering, niet kan worden aangenomen. Het is immers de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging die determinerend is om als vluchteling te worden erkend. *In casu* maakt verzoeker diens beweerd (intentie tot) bekering en vrees voor vervolging omwille hiervan niet aannemelijk.

2.4.8. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

De brief van de politie vormt louter het bewijs dat verzoekers telefoon gestolen werd, doch kan geenszins zijn gebrekkige verklaringen aangaande zijn bekering en ongeloofwaardige verklaringen in verband met zijn voorgehouden problemen in Guinee verschonen.

Wat betreft de brief van abt Abbé Masson dient te worden opgemerkt dat hij zelf verklaart deze man twee tot drie keer kort heeft ontmoet in de maanden februari en maart 2017 (CGVS-verslag, p. 5 en p. 18). Abt Masson verduidelijkt in de brief verder niets over deze ontmoetingen, maar stelt vaagweg dat verzoeker een grote maturiteit tentoonspreidt in het proces naar het doopsel, doch dat het parcours niet automatisch naar het doopsel leidt. Verzoeker legt ook ter terechtzitting geen update neer.

Aangaande de brochures van Walcourt, Beauraing en de kerk in Florennes en de verschillende gebedsbrochures, dient opgemerkt dat deze geen betrekking hebben op verzoekers persoon en dat deze geenszins verzoekers beweringen kunnen aantonen. Het medaillon dat verzoeker neerlegt kan dit evenmin.

2.4.9. Aangezien verzoekers asielaanvraag niet geloofwaardig is, is de schending van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen *in casu* niet nuttig aangevoerd. Hoe dan ook de Raad benadrukt dat uit de lezing van het verslag aan de Koning bij artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat de verplichtingen vervat in dit artikel enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielaanvraag gecontroleerd worden (Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Verslag aan de Koning, B.S. 27 januari 2004, p. 4630). Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het KB van 11 juli 2003, dat stelt: “*In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissaris-generaal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen.*” (B.S. 27 januari 2004, p. 4636).

Uit de rechtspraak van de Raad van State (RvS 24 februari 2015, nr. X) blijkt overigens duidelijk dat voornoemd artikel *“enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen.”*

Aldus is de Raad van oordeel dat de *“COI Focus: Guinée. La situation religieuse”* van 29 september 2016 toegevoegd aan het administratief dossier - dat een algemeen rapport betreft omtrent de religieuze situatie in Guinee - niet onder het toepassingsgebied van voormeld artikel valt zodat de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 26 van voormeld KB. Ten overvloede kan nog toegevoegd worden dat verzoekers verwijzing naar *“website dreuz.info”* evenmin gedetailleerde informatie geeft over de berichtgeving inzake Guinee zit.

2.4.10. Waar het verzoekschrift een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aanvoert, merkt de Raad op dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie een verplichting betreft in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie, zodat de schending van dit artikel in onderhavige procedure niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.4.11. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5.3. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht beperkt tot het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, wat *in casu* ook is gebeurd.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK